

قبایلیغ، ۲۱ (شرح درج)، ۴۶، ۴۷، ۵۶، ۵۸، ۶۴،

کابل، ۱۲۰، ح،

کاسف، ۱۰۱،

کاشغر، ۲۱ ح، ۴۷، ۴۸، ۵۰-۵۲، ۸۴ ح،

کبرین، از قبایل انراك، ۴۷ ح، رجوع کبید بیکرین،

کرزوان، ۱۰۵،

کرمان، ۱۶، ۲۰۵، ۲۱۲،

کرمان (نزدیک غزنه)، ۱۰۸،

کرمینیه، ۸۹،

کرتیت (کرایت)، از قبایل انراك^(۱)، ۲۶، ۴۶ ح، ۸۵ ح،

کلار، اقوام -، ۱۵۷، ۲۲۵، ۲۲۶،

کلران (کلوران)، یورت اصلی و نختگاه چنگیز خان^(۲)، ۱۴۵،

کم جهود، ۵۱ ح،

کمبیکهود، ۵۱ ح،

کمبیک، ۵۱ ح،

کم کعبیوت، ۵۱ ح،

کنت (بنکی کنت)، ۶۹، ۷۲،

کنکرت، ۱۰۲،

کوجا، ۴۶،

کوفان، هان کوفه است، ۱۴۴،

وج ۲ ص ۵۲، ۷۶، ۸۲)، و مراد از قبایل مذکور در جهانگشای ص ۲۵، ۲۶،
قبایل قبایلیغ است نه آنچه در حاشیه آن صفحه ذکر شده که یک شعبه مخصوصی از قبایلیغ
است،

(۱) جامع التواریخ طبع برزین ج ۱ ص ۱۱۹، (۲) رجوع کبید بیامع التواریخ

طبع بلوکه ص ۲۷۴، ۲۷۸،

كوك سراى، از محال سمرقند، ۶۶، ۹۲،
 كوكجه، ۲۱ ح،
 گرجستان، گرج، ۲۰۵، ۲۱۲،
 گرد كوه، در دامغان، ۱۱۵،
 گرمسير هراة، ۱۰۸،

لور، ۲۰۵، ۲۱۲،
 لوهاوور، ۱۱۲،

مازندران، ۱۱۵، ۱۲۲،
 مالين، ۱۷۸،

ماچين، ۶، ۱۵۹، ۱۸۶ ح،
 ماوراء النهر، ۶، ۹، ۲۲، ۷۴، ۸۱، ۸۴، ۸۵، ۹۷، ۲۰۵، ۲۱۲،
 ۲۲۶، ۲۲۸،

ماوو باليخ (يعنى ده بد)، نام مغولى باميان، ۱۰۵،
 ماوو باليخ، نام مغولى شهر اردو باليخ كه يكي از شهرهاى قديم ايفور بوده
 نزديك قراقورم، ۴۰، ۱۹۲،
 ماهياباد، از محلات مرو، ۱۲۱،
 مدرسه خاني (در بخارا)، ۸۴،
 مدرسه مسعوديه (در بخارا)، ۸۵،
 مدرسه شهابي (در مرو)، ۱۲۱،
 مدينه السلام (بغداد)، ۷۵،
 مراغه، ۱۱۶،

مراورمل ايللا (?)، ۲۲۷،
 مرغزيان، از قبائل انراك (ظ)، ۱۲۱،

مرکیت، از قبایل مغول^(۱)، ۴۷ ح،

مرو (مرو الشاهجان)، ۶۹ ح، ۷۰، ۱۱۸، ۱۱۹-۱۲۲، ۱۴۸،

مروجتی، ۱۱۸، ۱۲۰،

مرو الروذ، ۱۱۸ ح، ۱۴۱،

مشهد مقدس، ۲۰۰، ۲۰۱،

مصر، ۴۹،

مغول، ۱۱، ۱۴، ۱۶-۱۸، ۲۲، ۲۵، ۲۶، ۲۸-۳۰، ۴۱ ح، ۴۸،

۴۲، ۴۷ ح، ۵۰، ۵۱ ح، ۵۲، ۵۵، ۵۷-۵۹، ۶۵، ۶۶، ۶۸،

۶۹، ۷۱-۷۴، ۸۰، ۸۷، ۸۹، ۹۰، ۹۲-۹۵، ۱۰۰، ۱۰۲ ح،

۱۰۶، ۱۰۷، ۱۱۲، ۱۱۴، ۱۱۴ ح، ۱۱۷، ۱۲۲-۱۲۶، ۱۲۸،

۱۴۰، ۱۴۴-۱۴۹، ۱۴۲ ح، ۱۴۵ ح، ۱۴۶، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۴،

۱۹۱، ۱۷۳، ۱۷۵، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶ ح، ۱۸۷، ۱۸۹، ۱۹۱،

۲۱۷ ح، ۲۲۰، ۲۲۲، ۲۲۶،

مکریت، از قبایل مغول، ۴۷، رجوع کنید بمرکیت،

مکس (ظاهراً مراد شهر مسکو است)، ۲۲۲، ۲۲۵،

مگه، ۴، ۱۰۴،

متزی، یعنی چین جنوبی، ۱۵۴، ۱۸۶ (شرح درج)، ۲۱۱ («که انصای

خنای است»)،

موصل، ۲۰۵، ۲۱۲،

موغان، ۱۱۶،

مولتان، ۱۱۲،

نامکینک، شهری از خنای، ۱۵۴،

نایمان، از قبایل انزاک^(۱)، ۲۶ ح، ۴۰، ۴۶ ح، ۴۷، ۴۸، ۵۸ ح،
 نخچوان، ۱۱۶،
 نخشب، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۵ ح، ۱۲۰، ۱۲۱،
 نسا، ۱۱۸، ۱۲۴، ۱۲۱، ۱۲۲ ح،
 نساپور (نیشابور، نیشابور، نساپور)، ۱۱۴، ۱۱۸، ۱۲۸، ۱۲۳-۱۴۰،
 نصاری، ۱۸، ۴۹، ۲۱۴، ۲۲۵،
 نصرت کوه (قلعه طالقان)، ۱۰۴،
 ننگیاس (چین جنوبی)، ۱۸۶ ح،
 نوپهار، نام آنشکه بوده در بلخ، ۱۰۲،
 نور، از محال بخارا، ۷۸، ۷۹،
 نوقان، ۱۱۵، ۱۲۸،

و خش، ۲۲، ۲۳،
 و رانی (۴)، درّه -، ۵۰،
 و لگا، نهر -، ۲۲۲ ح،

هراة، ۱۰۸، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۴۰،
 همدان، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۸۳،
 هند، ۴۳،

هندو (هنود)، ۲۷، ۱۰۹، ۱۲۲، ۱۷۵،
 هندوستان، ۱۰۹، ۱۱۲، ۱۷۱، ۲۱۲،
 هوانگ هو، نام چینی رود خانه قراموران در چین شمالی، ۱۵۱ ح،

یازر، ۱۱۸، ۱۲۲،

باق بازر، حصار - ، ۱۲۰ ، ۱۲۲ ،
 بیل ، ۲۱ ح ، رجوع کید با بیل ،
 بنکی کنت ، ۶۹ ح ، ۷۲ ح ، رجوع کید بکنت ،
 بنیستی ، رود - ، ۵۱ ح ،

(الاسماء المشكوكه القراءة)

ماکور (?) ، ۲۰۵ ، ۲۱۲ ،

فهرست الكتب،

باير نامه، ١٥٢ ح،

برهان فاطع، ٥٩ ح،

تاج العروس، ٢٢ ح،

تاريخ ابن الأثير، ١٨٧ ح،

تاريخ جهانگشای جوينی (همین کتاب)، ٧،

تاريخ طبري، ١٨٧ ح،

تاريخ اليبيني (لأبي النصر محمد بن عبد الجبار العيني)، ٩١ ح،

تنمة النبسة (للثعالبي)، ٦٣، ٨٣، ١٢٣، ١٧٨، ١٧٩، ١٨١، ١٨٤،

١٩٤، ١٩٥، ٢٢٢، (ح في جميع المواضع)،

تذكرة الأولياء شيخ عطار، ٨١ ح،

نزوك تيموري، ١٥٢ ح،

جامع التواريخ (لرشيد الدين فضل الله الوزير)، ١، ٢٥، ٢٧، ٢٩،

٣١-٣٤، ٤٦، ٤٧، ٥١، ٦٦، ٦٩-٧١، ٧٣، ٧٩، ٨٠، ٨٤،

٨٥، ٩٢، ٩٥، ٩٧، ٩٩، ١٠٢، ١٠٥، ١٠٦، ١٠٨، ١١٢، ١١٤،

١١٧-١١٨، ١٢٠، ١٢٢، ١٢٤، ١٢٥، ١٣٠، ١٣٢، ١٣٤، ١٣٥، ١٤٥، ١٥٠، ١٥٢، ١٥٥، ١٦٤،

١٦٥، ١٦٧، ١٨١، ١٩٠، ١٩٤، ١٩٨، ١٩٩، ٢٠٢، ٢٠٤-٢٠٥،

٢٠٧، ٢١٠، ٢١٦، ٢١٧، ٢٢٠، ٢٢١، ٢٢٤، ٢٢٨، ٢٣٠، (ح في

جميع المواضع)،

جهانکشای جوینی، ۵۱، ۶۳، ۱۸۲، ۲۲۲، (حَ فی جمیع المواضع)، رجوع کنید نیز بتاریخ جهانکشای جوینی،

حبیب السیر (مخواندمیر)، ۱۵۲ ح،
الحماسة (لأبي تمام حبيب بن اوس الطائي)، ۱۶۶ ح، ۱۶۹ ح،

دیوان ابراهیم بن عثمان الغزّی، ۶۴ ح،

روضة الصفا (لمیرخواند)، ۱۵۲ ح،

زج البخانی (از خواجه نصیر الدین طوسی)، ۱۰۳ ح، ۱۰۸ ح،

سنگلاخ (قاموسی است ترکی بفارسی نالیف میرزا مهدیخان نادری)، ۲۱۷ ح،
سیره جلال الدین منکبرنی (لمحمد بن احمد النسوی)، ۹۷ ح، ۱۰۸ ح،

شرح الحماسة (للخطیب التبریزی)، ۱۶۸، ۱۹۰، ۱۹۴، ۱۹۷ (حَ فی جمیع المواضع)،

ظفر نامه، (اشرف الدین علی الیزدئی)، ۱۵۲ ح،

عجایب المخلوقات (لزکریا بن محمد القزوینی)، ۱۵۲ ح،
عدن، (خلاصه ایست از قاموس مطول ترکی بفارسی موسوم بسنگلاخ نالیف میرزا مهدیخان نادری)، ۲۱۷ ح،

قاموس ترکی شرفی بفرانسه نالیف مسیو پاره دو کورقی، ۱۶۳، ۱۶۵،
۱۷۵، ۱۸۲، ۱۸۶ (حَ فی جمیع المواضع)،

قاموس دُزی، ۱۶۵ ح،

قرآن، ۸۱، ۱۴۵،

کِرِسْتَمَانِي پَرِسَان، یعنی منتخبات از نظر و نثر فارسی (تألیف شیفر
فرانسوی)، ۱۱۸ ح،
کشاف، تفسیر -، (للزخشری)، ۱۲،

لباب الالباب (لنور الدین محمد العوفی)، ۵۹ ح، ۱۹۵ ح،
لسان العرب، ۱۰۷ ح، ۱۸۱ ح،

مجمّل التواریخ (مصنّف غیر معلوم است)، ۱۵۲ ح،
مختصر سنگلاخ، ۲۲۰ ح، رجوع کنید بعدن،
مرزبان نامه (اسعد الدین الوراوینی)، ۱۸۲ ح،
المزهر (للسبوطی)، ۱۹۲ ح،

مطلع السعدین (لعبد الرزاق الشرفندی)، ۱۵۲ ح،
معجم البلدان (لیاقوت الحموی)، ۷۴، ۹۷ ح، ۱۴۲ ح، ۱۵۲ ح، ۱۷۹ ح،
۲۲۲ ح،

مقدمه ابن خلدون، ۱۵۲ ح،

نقشه تاریخی شهرونر منکه، ۱۵۰ ح،

یاسا نامه بزرگ، (مجموعه از طومارها بوده مشتمل بر قوانین و احکامی که
چنگیز خان وضع کرده و در خزانه معتبران پادشاه زادگان بوده و
بهر وقت که خانی بر تخت نشستی یا خواستندی که لشکری بزرگ
بر نشانند و یا پادشاه زادگان جمعیت ساخته در مصالح ملک و
تدبیر آن شروع پیوستندی آن طومارها حاضر کرده بنای کارها بر آن
نهادندی و نعیه لشکرها و تخاریب بلاد و شهرها بر آن شبوه پیش
گرفتندی)، ۱۷،

بنیة الدهر (للنعالی)، ۶۲، ۸۲، ۹۱، (ح فی جمیع المواضع)،

فهرست مندرجات الكتاب،

ص ۱	دبیاچه کتاب
۱	فصل، در چگونگی احوال مغول پیش از عهد دولت و خروج چنگر خان،
۱۴	ذکر فواعدی که چنگر خان بعد از خروج نهاد و یاساها که فرمود،
۱۶	ذکر خروج چنگر خان و ابتدای انتقال دولت و مملکت ملوک جهان بدو و احوال آن بر سیل ابحاز،
۲۵	ذکر ابناء چنگر خان،
۲۹	ذکر استخلاص بلاد ایغور و انقیاد ابدی قوت،
۴۲	ذکر نتمه احوال ایشان،
۴۴	ذکر نسب ابدی قوت و بلاد ایغور بر موجب زعم ایشان،
۴۶	ذکر احوال کوچک و توق نغان،
۵۲	ذکر امام شهید علاء الدین محمد الختئی رحمه الله علیه،
۵۶	ذکر استخلاص نواحی المالیغ و قبالیغ و فولاد و احوال امرای آن،
۵۸	ذکر سبب قصد ممالک سلطان،
۶۲	ذکر توجه خان جهانگشای بممالک سلطان و استخلاص اُتزار،
۶۶	ذکر توجه الش ابدی بجند و استخلاص آن حدود،
۷۰	ذکر استخلاص فناکت و خجند و احوال تیمور ملک،
۷۴	ذکر استخلاص ماوراء النهر بر سیل اجمال،

صحیفه

- ۷۵ ذکر استخلاص بخارا،
- ۸۴ ذکر خروج نارانی،
- ۹۰ ذکر استخلاص سمرقند،
- ۹۶ ذکر واقعه خوارزم،
- ۱۰۱ ذکر حرکت چنگر خان بجانب نخب و ترمذ،
- ۱۰۴ ذکر عبور چنگر خان بر معبر ترمذ و استخلاص بلخ،
- ۱۰۶ ذکر توجه چنگر خان بحرب سلطان [جلال الدین منکبرنی]،
- ۱۰۹ ذکر مراجعت چنگر خان،
- ۱۱۲ ذکر رفتن تُرَبای نقشی بطلب سلطان جلال الدین،
- ۱۱۳ ذکر [رفتن] بیه و سُبَتای بر عقب سلطان محمد،
- ۱۱۷ ذکر استخلاص نولی خراسان را بر سیل اجمال،
- ۱۱۹ ذکر احوال مرو و کینیت واقعه آن،
- ۱۲۴ ذکر واقعه نیشابور،
- ذکر جلوس پادشاه جهان [اوکنای] قآن در مسند خانی و
دست جهانبانی،
- ۱۴۱
- ۱۵۰ ذکر حرکت پادشاه جهان قآن بجانب خنای و فتح آن،
- ۱۵۲ ذکر فوریتلای دوّم،
- ۱۵۸ ذکر صادرات افعال قآن،
- ۱۹۱ ذکر منازل و مراحل قآن،
- ۱۹۵ ذکر توراکینا خاتون،
- ۲۰۰ ذکر فاطمه خاتون،
- ۲۰۴ ذکر جلوس کیوک خان در چهار بالاش خانی،
- ۲۱۶ ذکر احوال اغول غایش خاتون و پسران او،
- ۲۲۱ ذکر توشی و احوال او و جلوس بانو بموضع او،

۲۲۴	ذکر استخلاص بلغار و حدود آس و روس،
۲۲۵	ذکر خیل کلار و باشگرد،
۲۲۶	ذکر جغتای،
۲۴۳	توضیحات،
۲۴۸	فهرست اسماء الرجال،
۲۷۰	فهرست الأماكن و القبائل،
۲۸۶	فهرست الكتب،
۲۹۱	غلطنامه،

غلطنامه

صواب	خطا	ب-طر	معبنه
الصَّلَاة	الصَّلَاة	۸	۴
منجح	منجح	۱۶	۶
آبَلَج	آبَلَج	۱۰	۴۸
افعال ^(۱)	اففعال	۱۲	«
خنا ^(۲)	خطا	۴	۵۲
بفراقوم ^(۳)	بفراقوم	۱	۶۹
قراقوم ^(۴)	قراقوم	۲	۷۰

(۱) کذا فی «و هو الصواب»، (۲) کذا فی ب «ه»، و همین صواب است زیرا که در نسخه اساس همچوقت «خنا» را با طاء، مثاله نمی نویسد، (۳) بدون شك صواب همین است اگرچه در همه نسخ «فراقوم» دارد زیرا که قراقوم امطلقا و اصلا به هیچ وجه مناسبی با مقام ندارد، و قراقوم مفارزه معروف بین عوارزم و مرو است،

صواب	خطا	مطر	صبه
رجال (ظ)	رجال	۲۰	۷۱
نَسَمَى	بَسَمَى	۱۰	۷۴
و از بخارا ^(۱)	و از آنجا	۲	۹۲
ذکر رفتن به ^(۲)	ذکر به	۱۴	۱۱۲
مروجن	مروجن	۴	۱۱۸
الزود	الزود	۲۴	۱۱۸
شمس الدین پسر ^(۳)	پسر شمس الدین	۲۰	۱۲۸
نَكَبِه ^(۴)	يَكَبِه	۴	۱۴۳
الْحَجْمِ ذَائِبًا ^(۵)	الْقَلْبِ ذَائِبًا	۹	۱۵۳
ابن مطير	مطير	۲۲	۱۹۰
بعد از کلمه «آنک» حرف (ع)، یعنی مصراع افزوده شود		۱۳	۱۹۹
ظَلَفَه ^(۸)	ظَلَفَه ^(۴)	۱۳	۱۹۹
		۲۴	۲۰۴
و بر طرف ^(۷)	و چون بر طرف	۲۲	۲۰۸
، ۲۴۰، ۲۲۸	، ۲۲۸	۷	۲۵۲
، ۲۴۰، ۲۳۰	، ۲۲۰	۱۸	۲۵۷
، ۱۱۲ ح، ۲۴۲ ح	، ۱۱۲ ح	۱۱	۲۶۱

(۱) کذا فی د و هو الصواب لا غیر، (۲) کذا فی ب د و هو الصواب،
 (۳) کذا فی ب باصلاح جدید و هو الظاهر، (۴) از روی خزانه الأدب للأمام
 عبد القادر بن عمر البغدادی طبع بولاق ج ۲ ص ۱۱۵ تصحیح شد (رجوع کنید بباین
 ص ۲۴۳-۲۴۴)، و بعد از این تصحیح حاشیه (۱) در پانزین صفحه ۱۴۳ لغو و بی
 موقع است و باید برداشته شود، (۵) از روی دیوان غزلی نسخه پاریس تصحیح
 شد، رجوع کنید بص ۲۴۴، (۶) کذا فی ه و هو الصواب،

فائت غلطنامه

صواب	خطا	سطر	صفحه
بیات ^(۱)	بیاب	۱۴	۲۵
ناقی ^(۲) یازر	یاقی یازر	۱۲	۱۲۰
ناقی ^(۳)	یاقی	۲۰	۱۲۲
بهشتیست	بهشتست	۸	۱۲۴
۱۰۰۰	۱۰۰	۲۲	۲۱۷
سوداها ^(۴)	سوادها	۱۶	۲۱۹
تُحَنَفَر	نُحَنَفَر	۶	۲۴۰

۲۷۲ مابین س ۲ و ۴ باآخر این کلمات افزوده شود «بیات، ص ۲۵»

(۱) بیات بیا، موحد و با، مثناة نخنانه و الف و در آخر نام مثناة فوقانیه قصه بوده است فریب چهل فرسخ در جنوب شرقی بغداد در سرحد لرستان ایران و عثمانی در «پشت کوه» حالیه مقابل بَندِ نِجین (مندی یا مندلیج حالیه) و اکنون نیز گویا آثار و خرابیهای آن باقی است واصل تمام آن ناحیه را نیز بیات میگفته اند، و بَادَر آبا و بَاگَسَا یا که دو قصه دیگر است از نواحی بغداد در طرف نهروان و اکنون نیز همین اسم باقی اند با چند موضع دیگر همه از توابع بیات محسوب میشد است ارجوع کنید بترمه القلوب در «بیات» و «بندنجین»، و گاتررمرز در حواشی جامع الشواریح ص ۲۶۴، و Le Strange, *The Lands of the Eastern Culiphate*, pp. 03, 64 و بعضی نقشهها و کتب جغرافی جدید،

(۲) کدا فی ب د ه، و همین صواب است ارجوع کنید بجائیه بعد،

(۳) کدا فی آ ب د ه، و همین صواب است لاغیر، و اقوی دلیل بر آنکه ناقی در اینجا با نام است نه با با، آنست که ابن قلعه را طاق یا طام مؤنثه نیز گویند چنانکه در مطلع سعدین عبد الرزاق سمرقندی در فصل حکام سرداربه مسطور است: «و شهرت شیخ حسن [مراد سرداربه] بخدی رسید که حکامرا و م آن شد که خروج خواهد کرد امیر ارغونشاه... او را گرفته بقلعه ناک که طاق م گویند بولایت یازر فرستاد» (مطلع سعدین نسخه پاریس (Suppl. persan 1772, f. 32a).

(۴) کدا فی د ه و هو الصواب لا غیر،

فهرست تصاویر

- ۱ - عکس يك صفحه از نسخهٔ آ محض نمونه در ابتدای کتاب
- ۲ - صورت علاء الدین عطا ملک جوینی مصنف کتاب
مابین ص ۱۰۰ - ۱۰۱
مقابل ص ۱۰۲
- ۳ - عکس صفحهٔ آخر از نسخهٔ آ
مقابل ص ۱۴۷
- ۴ - جشن جلوس اوکئای قآن
مقابل ص ۱۵۴
- ۵ - محاصرهٔ ساموقه بهادر شهر چانگدورا از بلاد
خای
مقابل ص ۲۲۲
- ۶ - دربار بانو بن نوشی بن چنگیز خان